

giver et retvisende billede (forslagets § 1, nr. 7-9, vedrørende ændringer til § 9).

Som konsekvens heraf ændres formuleringen af kravene til ledelsesberetningen i § 11 således, at ledelsesberetningen fremover skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beskrives i beretningen (forslagets § 1, nr. 10-12).

Ændringerne medfører ingen reel ændring i ledelsens ansvar for ledelsesberetningen. Kvalitetskravene til ledelsesberetningen er fortsat de samme. Kvalitetskravene medfører bl.a., at alle relevante forhold skal beskrives, og at de afgivne oplysninger skal være relevante, pålidelige og leve op til kravet om neutralitet. Det medfører bl.a., at ledelsen ikke må give en fordrejet fremstilling af virksomheden, eksempelvis en ensidig positiv fremstilling af denne. Ledelsen kan således fortsat heller ikke medtage ensidig information af reklamekarakter.

Ledelsen skal fortsat erklære – via sin ledelsespåtegning – at hele årsrapporten opfylder lovens krav. Dermed erklærer ledelsen samtidig, at ledelsesberetningen opfylder kravene om, at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse.

Virksomhedens ledelse er som hidtil ansvarlig for, at kvalitetskravene er opfyldt, og kan i modsat fald falde såvel straf- som erstatningsansvar.

3.1.3. Ophævelse af pligten til at anvende IFRS i årsregnskabet for virksomheder som udarbejder koncernregnskab og som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked

Som nævnt i afsnit 2.1 har virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, pligt til at udarbejde deres eventuelle koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder – IAS/IFRS – for regnskabsår, der starter den 1. januar 2005 eller senere. For virksomheder, som alene har gældsinstrumenter optaget til handel, indtrådte pligten til at anvende disse standarder dog fra 1. januar 2007.

Dette følger af artikel 4 i IFRS-forordningen – forordningen om internationale regnskabsstandarder (1606/2002/EF) – som gælder umiddelbart i medlemsstaterne. Artiklen må derfor ikke gennemføres i national ret.

Artikel 5 i forordningen indeholder en række valgmuligheder, som medlemsstaterne derimod kan udnytte ved at fastsætte regler herom i deres nationale lovgivning. Valgmulighederne i forordningens artikel 5 er ved lov nr. 99 af 18. februar 2004 udnyttet således, at virksomheder, som har værdipapirer optaget til

handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, også har pligt til at anvende de internationale regnskabsstandarder i deres årsregnskab – uanset om der udarbejdes koncernregnskab eller ej. Øvrige virksomheder, som ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og som aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven, har mulighed for frivilligt at anvende de internationale regnskabsstandarder i deres årsrapport.

Pligten til at anvende IFRS i årsregnskabet er dog efter den gældende overgangsordning, jf. § 2, stk. 4, i lov nr. 99 af 18. februar 2004, udskudt til regnskabsår, der starter 1. januar 2009 eller senere. Virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, kan herefter vælge, om de vil udarbejde årsregnskabet efter årsregnskabslovens almindelige regler eller efter IFRS. Efter overgangsordningen kan virksomheder, som frivilligt anvender IFRS i koncernregnskabet, ligeledes vælge, om årsregnskabet skal udarbejdes efter IFRS eller årsregnskabslovens almindelige regler.

Da kravet om, at årsregnskaberne efter 1. januar 2009 skal udarbejdes efter IFRS, når koncernregnskabet er baseret på IFRS, blev indført i årsregnskabsloven, var det begrundet i, at der i Danmark er tradition for, at såvel årsregnskabet som koncernregnskabet udarbejdes efter de samme regler af hensyn til regnskabsbrugerne, som herved får årsrapporter med en konsistent anvendelse af ensartede regnskabsregler i hele årsrapporten.

Det er imidlertid blevet fremført, at byrden ved at anvende IFRS i både modervirksomhedens årsregnskab og koncernregnskabet ikke står mål med regnskabsbrugernes nytte heraf. Regnskabsbrugerne fokuserer primært på koncernregnskabet, som giver det bedste overblik over koncernens økonomiske forhold. Modervirksomhedens årsregnskab kan dog ikke siges at være uden betydning, da særligt kreditorerne har stor nytte heraf.

Baggrunden for, at der i IFRS-forordningen blev indført krav om anvendelse af IFRS i koncernregnskaberne for de virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, var imidlertid udtryk for et ønske om at forbedre informationen til investorerne. IFRS indeholder således betydelige krav om detaljerede oplysninger. Da investorerne primært fokuserer på koncernregnskaberne, vurderes der ikke at være behov for, at disse oplysninger også skal medtages i modervirksomhedens årsregnskab.